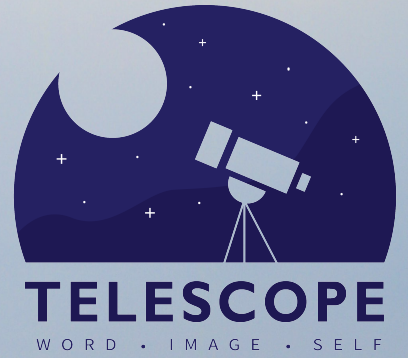

SPECIAL COVID-19 ISSUE, SEPTEMBER 2020

A QUARTERLY LITERARY AND ART MAGAZINE

A RETROSPECTIVE - SELECTED WORKS - BILINGUAL - PHOTOGRAPHS

TSWRDC, NIZAMABAD

CONTENTS

1.....	Essay: A Breakthrough .01	11. Poetry: Neevevaro Telidu.....	11
2.....	Poetry: Let the 'I' Speak .02	12. Poetry: Etu Vaipu.....	12
3.....	Poetry: Corona Karthavyam .03	13. Essay: Corona Kali.....	13 & 14
4.....	Poetry: Karuna Leni Corona .04	14. Essay: Enveloping Disaster.....	15
5.....	Poetry: Started Somewhere .05	15. Poetry: Corona Kalakalam.....	16
6.....	Poetry: Yes, There is Fear .06	16. Poetry: Nijame Kada Mithrama.....	17
7.....	Poetry: Corona ne Kaani .07	17. Poetry: Osi Corona	18
8.....	Song : Corona Paata .08	18. Poetry: Oh Corona	19
9.....	Essay: Race .09	19. Poetry: Corona vellu Sarena.....	20
10.....	Poetry: The Awakening .11	20. Issue 2: September Release.....	21

An Exclusive Issue on the Corona Pandemic

In December 2019, the novel Corona virus created momentary fears and threatened the whole world. Hailing from Wuhan as the SARS COV-2, it resulted in the outbreak of a respiratory illness known as COVID-19, smacking down human relations in professional and social aspects since the time lockdown came into effect to put Corona virus into the core of a pit dug! But it has awakened us about life both physically and specifically mentally. Yes, it is the one that provided both order and uncertainty. This Corona virus brought us overwhelming situations where one is scared to even take a step towards another place. Sanitizers, masks, immunity systems and nutritious food were chosen as fashion statements because we could be the victims of Covid-19 if we are not hygienic. It has not only opened the mouths of people to pray silently for the salvation from this dreadful Corona, but also the nose to smell the cultural fragrance of countries — that all of us are united and connected now. Many of the stars shining at the threshold that are nothing but the young minds on the quarantine display their luminescence till the farthest sky. Momentary fears of the depressed minds flew away.

A Breakthrough: Package of 'YOU'niverse in Corona's Quarantine

This name Corona which was known to space scientists as the outermost hottest layer of evil enveloping the mother earth, is same in its nature (temperature) as a disease now. This gave a chance to turn rusted minds into lustrous ones, to renew our thoughts, to remember the value of relationships and understanding between communities, to calm down the busy sprinters in professions that there are many things important around us than money. This virus from novel species gave kids in lockdown a chance to become a junior scientists and helped them to live in the conquest of happiness in finding themselves and eventually, showing them a pathway to renew their perceptions towards destiny and design. Let us give thanks to this pandemic for stopping transportation while the earth was begging us to stop the pollution since longer time, for pointing to us the global decease, which made revaluations in many blind lives and also made us to see the world in many perspectives and the best of them is to be aware. There are flaws and shortcomings made known to us to test our strength.

Many experts suggest us to 'stop complaining over the things' on which we don't have control' as it takes able minded to be aware of this demon and noble hearted to be a good fighter. When a seed has already sprouted why look for a seed? When a bud has already bloomed, why still thinking about the bud! The caterpillar has transformed into a butterfly, I still shouldn't search for the caterpillar. The thief has evolved into a Valmiki but my perceptions never blinded me from seeing it. Our lives are never going to be the same they keep changing. Let us defeat this defeat by being aware. In three words we can sum up everything that is happening —we've learned about life: It goes on ...we discovered ourselves!

SRAVANI MERRIPEDDA
MSCs I year

LET THE 'I' SPEAK

DIVYA RANAMATHI

MPC II year

I am not a criminal of the country
I am a nurse to take care of my country
I am here to say the truth, I am Corona affected patient from my country
I am not here to judge people from whom I got Corona in my country
I am here to say, "don't see like criminals whose lives are in danger by Corona"
I am not here to give a lecture to the country
I am here to say, "stay home and save our country"
I am not an ordinary women, being a Pregnant, I worked for the country
I am here to state that till now I have served my fellow citizens of my country
I am not here to worry you about our country
I am here to say, "Bring awareness about Corona to our country"
I am not here to guide only my country
I am here to request globally to be safe, don't break the rules of the country
I am here to talk about the honesty of police, health workers of the country
I am not here to say follow the health department rules of the country
I am here to say follow the precautions to protect yourself, to save our country
I am not here to say to wage war with Corona patients of the country
I am here to say to do the war with Corona virus for the safety of our country
I am not here to say to secure the lives of Corona affected of our country
I am here to say not to blame them as Corona patients of our country
I am not talking as a Corona affected patient of the country
I am talking as a responsible citizen of my country.

కరోనా కర్తవ్యం

కనుపాప గుర్తించలేని

“కరోనా కాష్టోర” నుండి నన్ను నేను రక్షించుకుంటూ
నా జాతిని కాపాడుకోవటంలో నావంతు ప్రయత్నం చేస్తాను

సమిష్టిగా ఉన్నా నేను వ్యష్టిగా మారి

శత్రువు ఆగడాలకు అడ్డుకట్ట వేస్తాను

సామాజిక దూరాన్ని పాటించి నాకు నేను

స్వీయ నిర్భందంగా(క్వరంటైన్‌గా) మారతాను

మన ఆత్మీయ బంధాలను మనసులో మరింతగా

భద్రపరచుకుంటూ బయట తిరగ కూడదనే

నియమాన్ని నిష్ఠగా పాటిస్తాను

మన ‘శరీరాన్నే శత్రువు స్థావరంగా’ చేసుకుంటుంది

దాని పన్నాగాన్ని పసిగట్టి పలుమార్లు శబ్దపరుచుకుంటాను

ఆ ‘రహస్య విరోధి’ ని వదిలించుకోవడం కొరకు

నాకు నేను రక్షణ కవచమౌతాను

నాకోసం ప్రభుత్వం చెపుతున్న ప్రతి మాటను శిరసావహిస్తాను

విధినిర్వహణలో వీరులవలే అనుక్షణం శత్రువుతో

పోరాటం చేస్తున్న సిబ్బందికి పాదాభివందనం చేస్తాను

ఈ మహమ్మారి మోగిస్తున్న మరణ మృదంగాన్ని

ముక్కలు చేయటానికి ప్రభుత్వానికి, అధికారులకు

అన్నివిధాలా సహకరిస్తాను

దేశ సాభాగ్యం కోసం, నా జాతి ఆరోగ్యం కోసం

‘నేను సైతం’ నా కర్తవ్యాన్ని నెరవేరుస్తాను

K. PADMA RANI

JUNIOR LECTURER

TTWRJC, MEDAK

కరుణలేని కరోనా

అనుబంధాలను అడ్డు అనుకుని
ఆమడదూరంలో కాలంతోపాటు కలిసి నడుస్తూ
పవనంతో కలిసి పరుగులిడుస్తూ
కంప్యూటర్ను కౌగలించుకుని
కన్నవారిని కాదనుకుని

విలువలను మరచి వీడియోగేమ్లతో
వేగంగా పయనిస్తున్న వెచ్చని లోకంలోకి
గుట్టు చప్పడు లేకుండా గుమ్మంలోకి వచ్చి
పుష్పమట్టి జీవితాన్ని పుప్పొడిలా రాలగొట్టి
విచ్చుకున్న పెదవులపై విషాదాన్ని నింపి
కట్టలు తెంచుకున్న పయోనిధి జలంలా
జనులపైన జాలిలేక సుడిగుండంలా చుట్టుకుని
ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తూ ఉరుకులు పరుగులు పెట్టిస్తూ
అందరు ఉన్నా అనాధలను చేస్తూ
పక్కనే ఉన్నా పలకరింపు లేకుండా చేస్తూ
పంచభూతములను తన పిడికిలిలో జగిస్తూ
ప్రపంచమంతా నిశబ్ద విషాదాన్ని నింపి
తనకెరుగనట్టు మెల్లగా తనువులను తను లాక్కుంటూ
అంబరమంత జీవితాన్ని అరక్షణంలో ఆవిరి చేస్తూ
“ కాటు వేస్తున్న కరోనా- కరుణించు ఇకనైనా”

AKHILA GANGANOLLA

MSCs II year

Started Somewhere

Stared somewhere, now it's everywhere

Corona is not lazy, it is crazy

that is why it is making humans diseasy!

Watching T.V, playing PUBG, getting bored

siblings started playing carom board!

Till this day, I saw a lot of hard work

that is faster than 5G network, there is not

even a small patchwork

Corona can kill, to fight you don't

need any special skill, not any expensive bill

you only need the power of will

Corona poses big and now family members

are getting close!

2020 starting with Australian forests

getting fired, now Corona has got hired

staying at home is making us tired!

Days are going slow

Love between family members is

getting a smooth flow!

There are real heroes of marvel

Doctors who keep your health well!

By itself the world is getting repaired

So, you got to get prepared!

Nurses are sacrificing their life

to keep guard your life...!

P. ASHWINI

MSCs I year

YES, THERE IS FEAR...

P. BHAVANA

MPC I year

Yes, there is fear
yes, there is isolation
Yes, there is panic buying
yes, there is sickness
yes, there is even death.

But,
they say that in Wuhan after
so many years of noise, you can
hear the birds again.
Because of this malicious virus
I couldn't escape the waking dream
We can beat it together

Covid -19

Its in our hands. Let's take care of each other.

కరోనానే కానీ...

కరోనా ప్రాణాలను తీసేదే కానీ
 కానీ నదీ జలాల కాలుష్యాన్ని ఆపింది
 వాతావరణ కాలుష్యాన్ని ఆపింది
 మనిషి బాధ్యతను గుర్తు చేసింది కానీ
 కానీ ప్రాణాన్ని మించి విలువైనది ఏముంది?
 జాగ్రత్తలు పాటించి ప్రాణాన్ని కాపాడుకోండి
 సమస్యలెదురైతే ఎదుర్కోవాలి
 కాకపోతే ప్రాణాలకు ముప్పు
 ఎదురైతే...
 ధైర్యంగా ఉండాలి
 ధైర్యంగా ఉండండి ప్రాణాలను కాపాడుకోండి

G. ANITHA

B.Com I year

B. SHIRISHA
MSCs I year

పాట

మాలో భయం నువ్వై
లాక్డౌన్ లీజన్ నువ్వై
తిరిగి పోవా నువ్వు ఇక్కడి నుండి
ఎన్నిరోజులని అన్నీ మూసేసి
ఉండాలి మేము నీకై ఇలా
చైనాలో పుట్టినావు ఇండియాకు వచ్చినావు
ఎప్పుడు నీవు తిరిగి వెళతావు
వచ్చినావే మాయరోగమా
జలుబు చేస్తే నువ్వేనమ్మా
తుమ్మితే కూడా నువ్వేనమ్మా
భయం అంతా నీపైనేనమ్మా
ఏం చెయ్యాలి నువ్వే చెప్పమ్మా

MEHERUNNISA

MPC II year

RACE

The race among the countries have started long back to reach the highest economical goal. A sudden break hindered the competitive race for all the countries. They kept their goal aside and started protecting human race. It is "Corona" that paused this race. But human race can't be paused. Necessary actions must be taken to continue it. Now we can only protect it by social distancing, sanitising, quarantining, and lock-downing the areas. The thought of schools and colleges brings out laziness in some students. We often think how nice it would be if schools come to us and what if teachers come home to teach. Have you ever dreamt that such a situation is going to come so soon? The Corona pandemic brought smart working system in education. This saves the time. There is good behind every bad.

Lockdown doesn't mean that we should keep ourselves idle. Today we are pollution free and breathing fresh air. We are living in cleanliness. It reminds us of olden days. Man was very dependent on artificial technology. But now we are able to use our own natural existing sources as human beings have the capacity to use the things according to convenience. The country's development also depends on proper usage of artificial intelligence. India now became the smart country. Many techniques existed already in the country. But due to lack of awareness, many people couldn't utilise them. Now, everything became easy from home.

Post Covid scenario: A new life starts on the planet. Though we may come across many complications, all the countries start with new ruling system. Changes would happen in health system, and lifestyle. The world now concentrates more on health system rather than economy. But many of them may lose their employment. Everyone will be cautious of their health. More than anything, every species will work with full potential to recover the loss. The race again resumes with new style. If the mankind works with this potential even after recovering loss for all the years, our country soon will win the race. Development is not meant about the rise in economic status, but it is about brining rich awareness of all techniques so that the country soon would become a smart country. If everyone are busy with their own work and earning for their own sake without care of others and surroundings, it brings about only professional and economic development but not the development of humanity. We must stop at one point and start to think about the facts that are giving comfort to us. We must think of our nature as a human being. I feel that the pandemic did not come to us as a threat but it came to us to awaken us about humans, their acts and most of all, humanity.

THE AWAKENING

COVID-19 QUARANTINE IMPACT

Here is a lass
mourning within: Alas!
What could be the chaos?
novel corona might be the cause:
Busted out by nostalgia a dawn
Trusted true warriors, enforced lockdown
rumours and set alarms filled us with freaks
shown grief also in the trajectory of thieves
obsession on sanitisers,
masks as fashion statement
smart life for kids to aged for edutainment
lass, now bursts out a smile and
got on her knees to pray
and then on her feet to carve herself
under the roof of hay
viewed this world from many
perspectives, suggests to be brave
And this star with her galaxy says:
We're connected, we're united
that's the enough strength
to crush this Corona!

SRAVANI. MP
MSCs I year

D. SPANDANA
BZC I year

నీవెవరో తెలీదు

నీవెవరో తెలీదు
నీ జాతి ఏంటో తెలీదు
నీ కులం, మతం ఏంటో తెలీదు
అయినా నీకోసం కష్టపడుతున్నాడు“ రైతన్న”
రాత్రంతా సూర్యుడు ఓపికపడతాడు
కాబట్టే రోజంతా ప్రకాశిస్తాడు
రోజంతా చంద్రుడు ఓపికపడతాడు
కాబట్టే రాత్రవ్వగానే నిండుగా నవ్వుతాడు
అలాగే సంవత్సరం మొత్తం రైతు కష్టపడతాడు
కాబట్టే నీవు సంతోషంగా ఉంటున్నావు
జగతికి సూర్యుడు లేకపోతే వెలుగు లేదు
రేయికి చంద్రుడు లేకపోతే వెన్నెల లేదు
దేశానికి రైతు లేకపోతే మనిషికి మనుగడే లేదు
జీవితంలో నీకు ఎప్పుడో ఒకసారి
డాక్టరు, లాయరు, పోలీసు అవసరం అవుతారు
కానీ ప్రతిరోజూ నీకు మూడు పూట్ల
రైతు అవసరం అవుతాడు.

M. POOJA

ZMC I year

ఎటువైపు?

ఉన్నంతలో రోజులు గడిపే పరిస్థితి ఒక వైపు
 రోజూ గడవటం కోసం ఉన్న అవకాశాలను
 ఏకరువు పెట్టే దుస్థితి మరొకవైపు
 మనసు మూలన మిగిలిన మానవత్వానికి
 స్వార్థపు పూత పూసి ముసుగు చాటున
 క్లిక్మనిపించే చిత్రాలు ఒకవైపు
 కన్న పేరు ఆకలితీర్చటానికి చిల్లుల అంగీ
 చాటున ఆత్మాభిమానాన్నుంచి చేయి చాచి
 ఫోటోలో బందింపబడే దీనత్వపు వైచిత్రి మరోవైపు
 గడప దాటనివ్వని జాగ్రత్త శానిటైసర్లతో
 బాధ్యతల్ని కడుగుతూ ఒక వైపు
 గడప చేరాలనే లక్ష్యం ఎండ పడగ కింద చెమట
 వాగులు ఈదుతూ నడక మరోవైపు
 ఖాళీ పాత్ర కాలే కడుపు మృత్యువుతో
 పోరాటం మరోవైపు
 మనసు పొరలను తలచి ప్రేమ నవ్వులు
 చిలికి అనుబంధాలను బలపరిచే “లాక్ ” ఒక వైపు
 మనసు కరినం చేసి ఒకరినొకరు
 కాచుకొంటూ మరుక్షణం బ్రతుకు తోటలో
 “డౌన్” ఒక వైపు
 ఈ బందీ ఇబ్బంది అయిన
 లాక్డౌన్ అందరికీ ఒకటి గాదు గానీ
 అన్నీ బంధాల్లో ఉన్న ఒకే ఒక ఆశ
 రేపటి బతుకు వైపు...

D. SATHVIKA

BZC II year

కరోనా కలి

అమ్మా కరోనా ఎంత పని చేశావే!
 నా ఇల్లునే జైలుగా మార్చి నా ఇంటికి నన్నే బందీగా చేశావు కదే!
 నా బంధువులను గుమ్మం దగ్గరే ఆపేశావు కదే!
 గుమ్మలను గూటికి చేర్చి పక్షులను పంజరంలో బంధి చేశావు
 గర్భగుడిలోని దేవుళ్ళని వైద్యశాలకు మార్చావు
 రక్షక భటులకు కంటిపై కునుకు లేకుండా చేశావు
 అడుగు బయట పెడితే అంబరానికి చేర్చావు

అడుగు బయట పెడితే అంబరానికి చేర్చావు
 ఇసుక వేస్తే రాలనంత జనాన్ని ఒక్క ఉదుటన జల్లెడ పట్టి
 వేరుపరిచావు నీ కారణంగా ప్రాణం గాలిలో బీపంలా మారింది
 ఎప్పుడు ఆరిపోతుందో ఎవరికీ తెలియని దీన పరిస్థితి నెలకొంది.
 భూమి సూర్యుని చుట్టూ తిరుగుతుందోలేదో గానీ
 గ్లోబంతా మూతికి మాస్క్ వేసుకుని కరోనా చుట్టూ తిరుగుతుంది
 భయం గుప్పిట్లో నిద్రపోతూ క్షణక్షణానికి ఉలిక్కిపడి లేస్తూ
 కంటికి కునుకు లేకుండా జనం ప్రశాంతతను కోల్పోయారు

అమ్మా కరోనా నీవనుకుంటున్నట్లు మూడు పొద్దులు
 తిని పడుకుంటాము మట్టిని పువ్వుగా మార్చే మహాక్రతువులో
 పాలు పంచుకుంటున్నాం నువ్వనుకుంటున్నట్లు ఏదీ ఆగిపోదు.
 నాణేనికి ఇరువైపులా బొమ్మ బొరుసుల్లా ఒకవైపు

ఒకవైపు మృత్యు గీతాలాపనం మరోవైపు
అనుబంధాల లేపనం విచిత్ర పరిస్థితి అవిష్కృతమైంది
గడపదాటితే చాలు అదేదో లక్షణరేఖ దాటినట్లుగా ఉంది
కంటికి కనిపించని క్రిమి కల్లోలం సృష్టిస్తుంది
కుళ్ళి కంపుకొడుతున్న కాలంలో సువాసనను వెదజల్లే
చిన్న మొక్కకావాలి, ఆకారం లేని ఓ కొత్త అవతారం
ప్రాణాల్ని మింగేస్తున్న వేళ కాపాడాల్సిన
అవతార పురుషుడెవరు? ఆ అవతార పురుషుడు
మనమే ఎందుకు కాకూడదు?

ఒకవైపు చూస్తే కొన్ని లాభాలు కూడా ఉన్నాయి
నీ వల్ల ప్రతీ ఇల్లు సంబురాల పందిరేసుకుంది
ఆత్మీయతను అల్లుకున్న పూల పొదలిల్లులా
ప్రతీ గడప మారింది గడియారంలో ముల్లులా
తీరిక లేకుండా తిరిగే మా నాన్నగారితో
కబుర్లు చెప్పుకోవడానికి బోలెడంత సమయాన్నిచ్చావు
అందుకే నీకు కృతజ్ఞతలు

రెక్కలోచ్చి పొరుగు దేశానికి ఎగిరి పోయిన పక్షులకు
ఒక్కసారిగా పుణ్యభూమిని కన్నతల్లిని గుర్తు చేశావు
కిక్కిరిసిన రోడ్లను విశాల పరచి కాలుష్యాన్ని పారద్రోలి
స్వచ్ఛమైన ప్రాణవాయువును ప్రసాదించావు
పంచభక్ష పరమాన్నాలతో పొద్దుపుచ్చే వారికి
గంజితోనైనా పూట గడిస్తే చాలు అనుకునేలా చేశావు

మధ్యం మత్తులో తిరిగే మృగాలను మనుషులుగా చేసి
సంపాదనలో పడి పరిగెడుతూ
అలసిన బడుగు జీవులకు విశ్రాంతి కల్పించావు
బ్రతుకంతా “బ్రాండ్ల” వెనుకాల తిరిగే వారికి
రేపు ఎక్కి ఊరేగబోయే పాడెకు ఏ “బ్రాండు”
ఉండదని కళ్ళకు కట్టినట్లు చూపించావు

రక్తంతో తడిసిన భూమిపై
ప్రేమ విత్తనాలు విత్తటం నేర్పించావు
యాచకుడిని చులకనగా చూసే వారికి
యాచకుల అవస్థలు తెలిసేలా చేశావు

నీవలన లాభాలు కొన్నైనా నష్టాలు ఎన్నో
నీ వల్ల వినోదమంతా విషాద మైయమైంది
పిట్టల్లా రాలిపోతున్న జనం ఒంటరిగా ఖననమైపోతూ
చావు భయంతో జిక్కుబిక్కుమంటూ బ్రతుకుతున్నారు
సునామీలా కబళించే కరోనా విన్యాసంలో
నగరాలు పొర్కాణువ్వంగా మారిపోతున్నాయి
కథ పూర్తి కాకుండానే పాత్రలు కనుమరుగవుతున్నాయా?
ఎవరో హఠాత్తుగా పిలిచినట్లు వెళ్ళిపోతున్నారా?
అవనినై మానవాళి కథ హఠాత్తుగా ఆగిపోనుందా?
ఈ యుగం సమాప్తి కానుందా?”

రెక్కల కష్టం నుంచి జారిపడిన చెమట చుక్కలు
బుక్కెడు బువ్వలా మరలా ఎన్నడు మారుతుందో?”
“కరుణ లేని కరోనా కర్కశంగా ప్రవర్తిస్తుంటే
పోరాడేందుకు ఆయుధమేదీ?”

రెక్కాడితేనే డొక్కాడని ప్రజలు ఈ ప్రళయాన్నెదుర్కొనేదెలా?
ఈ మరణ మృదంగానికి ముగింపెక్కడ?

పిడికెలు జగించటం కాదిప్పుడు కావలసింది
గుప్పెళ్ళు విప్పటం కావాలిప్పుడు అప్పుడే వర్తమానం
చరిత్రగా మారే దుస్థితి నుంచి బయటపడుతుంది

“ప్రశ్నల వర్షం కురిపించే కాలానికి సమాధానమెక్కడ?”
తాళపు చెవి లేకుండా తాళం వేయబడుతుందా?

ఒకటి లేకుండా మరొకటి ఎలా ఉంటుంది?
తాళపు చెవి ఎక్కడ ఉందో వెదకడమే చేయవలసింది
దొరికే వరకు వెదికే ప్రయత్నాన్ని విరమించకూడదు
ప్రస్తుతం అది కనిపించనంత మాత్రాన లేనట్లు కాదు
కనిపించని శత్రువుతో పోరాడే మనిషిదే అంతిమ విజయం

ఇదొక నిశ్శబ్ద పోరాటం ఆయుధాల శబ్దమేదీ వినబడదు
మనుగడ కోసం మనిషి నిరంతరం పోరాడుతూనే ఉంటాడు
కోరికే శ్వాసగా మారి సంకల్పంలో పోరాడేలా చేస్తుంది
సంఘటితంగానే మనిషి పోరాటం విజయవంతమవుతుంది
మనిషి మేధస్సు దిగ్విజయంగా పలు సవాళ్ళనెదుర్కొంది
కంటికి కనిపించని కరోనా విసిరే సవాలు ఓ లెక్కేకాదు
ఇంట్లో బంధీగా ఉన్నంత మాత్రాన కరోనా గెలిచినట్లు కాదు

MEHERUNNISA
MPC II year

ENVELOPING DISASTER

An article on Corona Pandemic

No one can plan their birth. Neither can they plan to die royally. To be praised for many years even after one's death is something that everyone wishes for. One may also wish for more well-wishers to accompany them during their last riots or last walk of funeral procession. But if the case is reversed and the dead body is dragged by the unknown without any kith and kin by the side to care for and to shed a drop of tear, how does the soul then depart in peace? Can someone wish for a situation where the body being taken on the garbage bin till the burial ground and being burned and buried like a helpless orphan, in spite of having dear ones and family? It is pathetically unimaginable. This is not because our family love us less, not because they lack concern, but only because of the fear of an uncalled guest that has arrived from across all countries. It enveloped the world with fear and just in few months, it began to take control over all of us.

Every corner of the world is now echoing its name all the time all as it is shaking the heart and minds of the humans. The name of this unfriendly guest is CORONA— the dangerous virus whose entry has loudly alerted all the countries of the world. The world has never seen something like this in the history before. The media and the people are constantly chanting its name and are constantly talking about it for many months now. With its arrival, there is absolute stillness on the streets. It's like WORLD WAR III. The world stands on one side and the unknown enemy, now a celebrity on the other side. No one knows from where it has come but it surely made a history! In a war, people come together and fight with the enemy; but now, people must stay away from each other to fight with it. Wars make people to step out and scare the enemy; whereas now, people should stay at home to scare this enemy. During the wars, people used to pick up whatever they see in front of them to attack. But in this war, people should not touch anyone or anything.

Winning Together

There is a saying, "everything happens for our sake." We have been witnessing a world that is always on its heels, running behind wealth, having no time for dear ones and has almost forgotten what humanity is. But this novel guest is teaching us few lessons: to stay strong together in such disastrous times and to hoist the helping nature among humans. Until now, we have seen countries fighting with each other but now, no one calls themselves a Chinese, an Italian, an Egyptian or an Indian. We are co-fighters against Corona. What binds us together is the bond of human. There are no boundaries between the countries - we all are coming together as citizens of our planet Earth, the only religion is to be human and our only goal now is to save the humanity.

SUPRAJA NARRA
MSCS II year

కరోనా కలకలం

ఈశాన్యము నుండి ఈదుతూ వచ్చి
ఇరుకులు సృష్టించి ఇంతకింతైంది
వాయువులో నిండిన వైరస్ తో
నేడు వైరం తలపడుతోంది
కాలసర్పంవోలె కాటువేసి
నేడు కాటికి తోలేస్తుంది
కోట్లాదిమంది కార్మికులు నేడు
కడుపు భాదతో కాలం గడుపుతున్నారు
తిండి తిప్పలతో నేడు రాజ్యం సతమతమౌతుంది
నేడు తామము ఉద్భవించు తుంది
ఆయుధాల వలె అగ్గిల ఎగిసిపడుతున్న వైనంలో
అధములై ఆత్మరక్షణ మరిచిన వైద్య సిబ్బంది
యుద్ధ ప్రాతినిధికన ఔషదంకై రేయింబగళ్ళు శ్రమిస్తూ
శాస్త్రప్రపంచం తన ఔనత్యాన్ని చాటుతుంది
కరోనా రక్కసి కోరల నుండి రక్షించే పనిలో రక్షకభటులు
విధినిర్వహణలో నిమగ్నమైయ్యారు
కావున సందేహాస్పదమైన ఈ సమాజంలో
అంతు చిక్కని సమన్యలకు శాస్త్ర ప్రపంచమే దిక్సూచి!

M. VARSHA

ZMC I year

నిజమే కదా మిత్రమా!

కల చెదిరిపోవచ్చు
వర్షం రాకపోవచ్చు
సినిమా ఆడక పోవచ్చు
ఇవన్నీ మనం ఊహించ వచ్చు
కానీ

ప్రపంచం అగిపోతుందని ఎవరైనా ఊహించారా?
ఊహించనిది జరగటమే జీవితం అనుకుంటే...

జరిగిన, జరుగుతున్న పరిస్థితిని
విపత్తు అనాలా? వినాశనం అనాలా?
లేక మహమ్మారి వికటాట్టహాసం అనాలా?
శుచి శుభ్రతలపై అవగాహన

తినే తిండిపై నియంత్రణ
అడుగుతీసి అడుగు వేయటానికి నిబంధనలు

వెరసి కొత్త లోకంలో జీవిస్తున్న అనుభూతి
డబ్బులేని వారికి ఇది ఒక పాఠమా?

అంటే ఉన్నవారికి ఇది గుణపాఠమా?
లేక ప్రపంచానికి ఇది ఒక సవాలు మాత్రమేనా?
కొద్ది కాలం తరువాత యధారాజా తథా ప్రజానేనా?

ఘంటసాల గారు చెప్పినట్లు

“ ఏ నిమిషానికి ఏమి జరుగునో ఎవరూహించెదరు?”

ఓసి కరోనా!

ఓసి కరోనా!

చినుకు చినుకులా చైనాలో మొదలైన నీ దండయాత్ర
రోగమేఘాలతో వేగంగా అన్ని ప్రాంతాలను కమ్మేస్తూ

ప్రపంచాన్ని నీ చిరునామాగా మార్చుకొని

వాయువునే నీ వాహనంగా చేసుకొని

దేహాలను నివాసాలుగా ఏర్పరచుకుంటూ

వీది వీధికి వినాశనాన్ని పంచుతున్న

ఓసి కరోనా!

ఏమిచేయగలను నిన్ను ?

నీకు దూరంగా ఉండి నన్ను నేరుగా కాపాడుకోవటం తప్ప

దినదినము అలుపెరుగక అంతకంతకు వెరిగిపోతూ

ముట్టుకుంటే చాలు అంటుకుంటుందని పరుగు పెడుతూ

కలిసి ఉన్న మనుషుల మధ్య కంచె వేస్తూ

కొంచెం కొంచెంగా మా ఊపిరి తీస్తూ

ఊరికి ఊర్లనే నాశనం చేస్తున్న

ఓసి కరోనా!

ఏమి చేయగలను నిన్ను ? నిలకడగా

ఇంట్లో ఉండి నన్ను నేను కాపాడుకోవటం తప్ప!

పుడమిపై పురుగు ఒకటి ఆవేశంతో ఉరకలు వేస్తూ

కనపడకుండా మమ్ముల్ని కాటువేస్తూ

మా జీవితాలను నిర్బంధంలోకి తోసి వేస్తూ

మా జీవితాల్లోని సంతోషాలను ఆవిరిగా మార్చి వేస్తూ

క్షణక్షణముకు ఒక్కొక్క ఆయువును కబళిస్తూ

పెను ప్రమాదంలో పడిన ప్రపంచపు

అంచున నించుని అర్తనాదాలు వింటున్నా

ఓసి కరోనా!

ఏమి చేయగలను నిన్ను ?

నిను అంతము చేయగలననే

ఆత్మ విశ్వాసముతో చెపుతున్నా

జనులందరినీ వదిలి పారిపోయి

కానరాని లోకంలో దాగిపో !

మా జనులంతా నిన్ను తరిమి కొడతారు

పాతాళ లోకానికి !

S. MEENA
MPC II year

G. PRAVALIKA
ZMC I year

ఓ కరోనా...!

ఓ కరోనా...!

మా హెడ్డాస్టార్లోని గాంభీర్యం నీలో ఉంది
మా లెక్కలమాస్టార్లోని కలినత్వం నీలో ఉంది
మా తెలుగు మాస్టార్లోని చాదస్తం నీలో ఉంది
మా సైన్సు మాస్టార్లోని చురుకుదనం నీలో ఉంది
మా భూగోళం మాస్టార్లోని బుద్ధి నీలో ఉంది
కానీ ఏం లాభం?

మా మాస్టార్లు విజ్ఞానం పంచుతారు
మమ్ముల్ని ప్రపంచం వాకిట్లో ఉంచుతారు
మరి నీవు
రోగాన్ని పంచుతావు
ప్రపంచానికి మమ్ముల్ని దూరం చేస్తావు
నీ దరిద్రం ఏంటో తెలుసా?
ప్రపంచం అంతా నిండి ఉన్నావు నీవు
కానీ ఇట్లే ప్రపంచం మాకు
ఇంత మిడిసి పడుతున్నావు

మా అమ్మలాంటి అనురాగం నీలో ఉందా?
మా నాన్నలాంటి భరోసా నీలో ఉందా?
అమ్మ మమ్ముల్ని తీర్చి దిద్దుతుంది
నాన్న తాను కరుగుతూ మాకు వెలుగునిస్తాడు
అంతటి గొప్ప హృదయం
నీకు లేదని మాకు తెలుసు
నీ కర్త కాకపోతే
సంస్కారం ముందు పుట్టి తర్వాత మేం పుట్టాం
చేతులెత్తి నమస్కరిస్తాం
కానీచేజేతులా నిన్ను ఆహ్వానించం
శుభి శుభ్రత ముందు పుట్టి తర్వాత మేం పుట్టాం
ఆరడుగుల దూరంలో ఉంటా కానీ
అష్ట దరిద్రానివి నిన్ను ఆలింగనం చేసుకోం
అయినా ఎవరో లాక్డౌన్ పెట్టటం ఏంటి?
పీతల కథకు వారసులం
తెలుగునాట నీ పప్పులేం ఉడకవు...!!

కరోనా వెళ్లు సరేనా!

కాలు బయట పెట్టనీవు కడుపునిండ తిననీవు
 గాఢనిద్రలో కమ్మటి కలలనైనా కననీయవు
 కరోనా కరోనా కరోనా కలినత్వానికి నీవే నమూనా!
 ఎక్కడ పుట్టావో ఏమో! ఇక్కడడుగు పెట్టావు
 ఎవరు పిలువకున్నను తగుదునంటూ వచ్చినావు
 కరోనా కరోనా కరోనా! కనీసం మనసులేని దానా!
 తుమ్మున తొంగుంటావు! దగ్గున దాగుంటావు
 ఉమ్ములోన నిలిచి నా ఉనికి ఇదే అంటావు
 కరోనా కరోనా కరోనా! కనబడని మృత్యువంటే నీవేనా ?
 కలల నేల రాల్చుతావు కాంక్షలను బలిచేస్తావు
 కల్లోలం సృష్టించగ యముని రూపు దాల్చుతావు!
 కరోనా కరోనా కరోనా! క్యూరమైన చూపులున్నదాన !
 చేతులను కడుక్కుంటాం పరిశుభ్రత పాటిస్తాం
 భౌతిక దూరాల నిలిచి బహు జాగ్రత్తగా ఉంటాం
 కరోనా కరోనా కరోనా! నీవొక నడిచి వెళ్లు సరేనా!

K. SANDHYA RANI

ZMC I year

Coming Soon
Telescope Issue 2
SEPTEMBER 2020

For the Issue 3, December 2020

Send in your entries to:

telescope.deepu@gmail.com

"Water does not resist. Water flows. When you plunge your hand into it, all you feel is a caress. Water is not a solid wall, it will not stop you. But water always goes where it wants to go, and nothing in the end can stand against it. Water is patient. Dripping water wears away a stone. Remember that, my child. Remember you are half water. If you can't go through an obstacle, go around it. Water does."

— Margaret Atwood, The Penelopiad

Design, Editing & Photographs by:

Sandhya Deepthi

Telugu Typing & Editing

Chitti Babu

Special Thanks to:

Ravi Prasad

RK Digitals, Nizamabad

Dr Sneha Latha

Principal, TSWRDC, Nizamabad

Dr RS Praveen Kumar

Secretary, TSWREIS